

Kristova moc

Suspírium: „Počujte slovo Hospodina, vy, čo sa chvejete pred jeho slovom. Vaši bratia, ktorí vás nenávidia, čo vás odstrkujú pre moje meno, hovoria: „Nech Hospodin ukáže svoju slávu, nech vidíme vašu radosť!“ Oni však budú zahanbení. Hlasný hrmot sa ozýva z mesta, hluk z chrámu. Je to hlas Hospodina; ...“ (Iz 66,5-6a) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 192.: „Jedine Kristus Pán je náš kňaz...“

Predslov: „Hospodin je vo svojom svätom chráme. Zmlkni pred ním, celá zem!“ (Hab 2,20) Amen.

Suma evanjelia je zapísaná vo Svätom Písme, ako ju čítame v Evanjeliu podľa Jána v 12. kapitole od dvadsiateho štvrtého po dvadsiaty šiesty verš: Amen, amen, hovorím vám: Ak pšeničné zrno, ktoré padne do zeme, neodumrie, zostane samo. Ale ak odumrie, prinesie veľkú úrodu. Kto miluje svoj život, stratí ho, a kto svoj život na tomto svete nenávidí, zachová si ho pre večný život. Ak mi niekto slúži, nech ma nasleduje, a kde som ja, tam bude aj môj služobník. Ak mi niekto slúži, toho Otec poctí.“ Amen.

Pieseň: Žalm č. 28: „Ó, skala moja Hospodine...“

Pozdrav: „Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca, a od Pána Ježiša Krista.“ (Flp 1,2) Amen.

Lekció: Evanjelium podľa Lukáša 20. kapitola 1-8. veršov: „*Jedného dňa, keď Ježiš učil ľud v chráme a zvestoval evanjelium, pristúpili k nemu veľkňazi a zákonníci so staršími a povedali mu: „Povedz nám, akou mocou to robíš, alebo kto ti dal túto moc?“ On im odpovedal: „Aj ja sa vás niečo opýtam. Povedzte mi: Jánov krst bol z neba a či od ľudí?“ Oni uvažovali a medzi sebou si hovorili: „Ak povieme, že z neba, povie: ‚Prečo ste mu neuverili?‘ Ale ak povieme: ‚Od ľudí,‘ všetok ľud nás ukameňuje, lebo ľud je presvedčený, že Ján je prorok.“ Odpovedali teda, že nevedia, odkiaľ. A Ježiš im povedal: „Teda ani ja vám nepoviem, akou mocou to robím.“*

Modlitba: Drahý Pane, ďakujeme Ti, že si mocne a silne rozprával o Božom kráľovstve na tejto zemi a nie ako zákonníci a farizeji. Dnes, lipnúc len na tvojich zásluhách, Tvojej milosti a milosrdenstve, prichádzame pred Teba zo strmých svahov nášho života a prosíme Ťa, aby si urovnal zem pod našimi nohami. Vyznávame pred Tebou, zvrchovaný Pane náš, že sme pokrivení ako paragraf, naša legislatíva zabíja naše srdcia a vnútra iných a mení Tvoje Slovo na mŕtve

písmo, keď sa ním živíme. Nauč nás dnes prostredníctvom svojho Ducha pozeráť sa do seba, skúmaj nás tak, ako to dokážeš len Ty. Daj nám skutočné pokánie. Daj nám pevné puto svojou zmluvou, aby naše vyznanie hriechu a naše vyznanie viery bolo plné nádeje a radosti, v ktorej dochádza k očisteniu, úplnému odovzdaniu sa a pravému dýchaniu duše, lebo Ty si cesta, pravda a život pre nás. Nájdi nás dnes tam, kde sme a v čom sme. Daj nám pochopiť pravdu o Tvojej moci, prijať ju a ponoriť sa do Tvojej večnej lásky, ktorá sa nemení a zostáva vždy rovnaká. Prosíme, aby si nás mocne zmenil a dal nám zbožné srdce, v ktorom prebývaš len ty, Boh Otec, Syn a Duch Svätý. Stvor zo mňa svojho služobníka svojím utrpením, Kriste môj, zmeň ma na škaredého a ohavného, aby som svoje hriechy opravdivo znevážil, aby som mohol hľadiť len na Teba, na Tvoj kríž, ktorý si bol Krásny a Ty si kvôli mne a na mojom mieste stál a vzal na seba všetko. Umy ma svojou krvou, staň sa požehnaným chlebom, pokrmom v Tvojom svätom dome mocou Tvojho Svätého Ducha i pre mňa, aby som v Teba uveril teraz i naveky. „Ježišu, môj Kráľu, príď, v srdci svojom chcem ňa skryť.“ Amen.

Pieseň: Chválospev č. 339: „Ježiš moja radosť...“

Pozdrav: „Hospodin oznámil svoju spásu, svoju spravodlivosť zjavil pred očami národov. Spomenul si na svoje milosrdenstvo, na vernosť domu Izraela. Všetky končiny zeme uzreli spásu nášho Boha.“ (Žalm 98, 2-4) Amen.

Biblický text: Evanjelium podľa Lukáša 20. kapitola 2. verš: *„veľkňazi a zákonníci so staršími povedali mu: „Povedz nám, akou mocou to robíš, alebo kto ti dal túto moc?“*

Slávnostné kresťanské zhromaždenie, milí bratia a milé sestry v Pánovi Ježišovi Kristovi!

Ježiš je v chráme, učí a zvestuje evanjelium po tom, ako po slávnostnom vstupe do Jeruzalema, plačom nad Jeruzalemom, a vyčistení chrámu sa ujal kňazskej služby. V dome modlitby počuť pravé učenie. V dome modlitby počúvajú Ježiša ako zvestuje evanjelium. Počas tejto služby pristupujú k nemu zákonníci, veľkňazi a starší a položia mu otázku: *„Povedz nám, akou mocou to robíš, alebo kto ti dal túto moc?“* Ich pohoršilo Ježišovo správanie. Podľa ich mienky táto demonštrujúca moc nebola na mieste. Vyčistiť chrám? To sa patrí? Vyplieniť Boží dom a surovo vyvieš tých, ktorí tam nemajú čo hľadať? Kto ti dal túto moc? Podľa ich mienky Ježiš nemá verejnú moc, a mysleli si, že ak ho pritlačia k stene

a pred davom sa ho opýtajú verejne na jeho moc, to ich pred ľuďmi ospravedlní a oni Ježiša týmto spôsobom diskreditujú. Mal si vypýtať povolenie od vedúcich predstaviteľov chrámu a až potom tak konať. Ježišova moc je však v autorite Slova: *„Je napísané: Môj dom bude domom modlitby. Vy ste však z neho urobili pelech lotrov.“ (Lk 19,46)* Kristus sa opiera o Božie Slovo a koná na základe zákona. Cituje to, čo už dávno tam do hĺbky a do šírky nevykladali. Cituje to, čo by malo byť mierou každej služby. Slovo Božie. Povedz nám, pritom Ježiš deň čo deň vyučuje v chráme. (viď. Lk 19,47a) Pán zvestuje evanjelium. Povedz nám... On hovorí, on sa opiera o Slovo, a pritom ich zaujíma moc Božia. Evanjelium *„je Božou mocou na spásu pre každého veriaceho, najprv Žida, potom Gréka. Pretože v ňom sa zjavuje Božia spravodlivosť z viery pre vieru, ako je napísané: Spravodlivý z viery bude žiť.“ (R 1,16-17)* Pravé učenie. To je ono. To je fakt. To je život. Zákonníci, veľkňazi a starší, ktorí Ježiša sa usilovali zahubiť, neprijali odôvodnenie skrze Písma za postačujúce. Ježiš mal preukázať svoju totožnosť. Žiadajú od Neho legitimáciu. Pravé učenie je to, ktoré sa opiera o Písmo Sväté. Ježiš nás učí, nie je dôležité to, aký je náš zovňajšok, ale to, ČO PRÚDI ZVNÚTRA. Keby sme uverili... Keby... To keby nebolo, boli by sme už tu na zemi oveľa radostnejší. Vieš, kto je Ježiš, a akú moc má? drahý brat, milá sestra? Ak žiješ podľa Ježiša Krista, všetko sa ukáže o niekom, kto vo svojom vnútri patrí Ježišovi. *„Prečo vidíš smietku v oku svojho brata a brvno vo vlastnom oku nebadáš?“ (Mt 7,3)* Zber smietok v oku svojho brata musíme ukončiť. Zaoberajme sa s brvnami vo vlastných očiach. Prístup k Ježišovi. Prístup ku Kráľovi. Prístup ku kresťanom. Prístup ku veriacim. Nepočítaj krivdy a škody napáchané inými, ale všetko zver Kráľovi. Nebuď ustarostený z vlastného života, ale hľad' na Toho, pred Ktorým môžeš zložiť všetky svoje starosti, lebo On sa o nás postará. (viď. 1Pt 5,7) Postranný motív vlastného života namiesto lásky Božej? Zahalenie alebo odkrytie vlastného ja? Otázky o iných namiesto jasných odpovedí o Ježišovi a o sebe? Ježiš sa však spôsobom rabínom neodpovedá na ich otázku, ale má aj

On svoju otázku pripravenú. Ježiš sa otvorene pýta sa na osobu Jána Krstiteľa a na jeho čin, teda na Jánov krst. Ján o svojej osobe zvestoval Božie Slovo a citoval proroka Izaiáša: *„Hlas volajúceho na púšti: Pripravte cestu Pánovi, vyrovnajte mu chodníky! Každá dolina bude zaplnená, každý vrch a kopec sa zníži, čo je krivé, bude priame, čo je hrbolaté, bude rovnou cestou. A každý tvor uvidí Božiu spásu.“* (Lk 3,4-6) Ján hlásal krst pokánia na odpustenie hriechov, ale vyvrátil všetky tvrdenia a očakávania o tom, že on je Mesiáš. O Kráľovi vyznal: *„Ja vás krstím vodou. Prichádza však mocnejší ako ja. Ja nie som hoden rozviazať mu ani remienok na sandáloch. On vás bude krstiť Duchom Svätým a ohňom. V ruke má vejačku, aby prečistil namlátené zrno a pšenicu zhromaždil do svojej sýpky. Plevy však spáli v neuhasiteľnom ohni.“* (Lk 3,16-17) Jasná reč opierajúca sa o prorokov. Zjavná správa opierajúca sa o Božie Slovo. Veľkňazi a zákonníci ani Jána Krstiteľa, ani Ježiša nepočúvali pozorne. Každá cesta v živote obsahuje jeden most, pred ktorým sa musíš rozhodnúť. Ak sa vopred to ho obávaš, či ten most je bezpečný, či ťa podrží nad vodou, nikdy nebudeš vedieť, čo ťa čaká na druhej strane. Zákonníci nielen váhali, ale odmietali Ježiša. Váhaš, čo sa týka Ježiša? Neváhaj... Odlož svoje otázky, bude ich stále viac a viac, ak sa oddáš pochybnostiam... Ježiš má moc. Ježiš má svoju právomoc. Jeho osoba má opodstatnenie. On už prijal kríž. Potom vyriekol: „Je dokonané.“ (Jn 19,30) Spása sveta je vykonaná. To je skalou našej viery. Obnovuj sa v tom, že Tvoja viera ústi do Krista, Ktorý ťa spasil. To nie je viera na úver. To nie je viera na splátky. To je viera uistenia, že On všetko vykonal. Ježiš Kristus, ktorý sa narodil, slúžil, trpel, umrel, bol vzkriesený, modlí sa i teraz za nás, kraľuje a príde súdiť živých a mŕtvych. To je extrémna láska Božia. Boh ide do extrémov, krížová cesta Ježišova je jedinečná, nie je adrenalín, ale extrém života. Čo je potrebné k víťazstvu? Celkové odovzdanie sa. „Pravá láska začína tam, kde neočakávame lásku na oplátku.“ (Antoine de Saint-Exupéry) „Láska nie je nič iné ako otvorenie sa druhým.“ (Tobias Brocher) Keď prijmem Ježiša Krista, náš život bude mať

nový začiatok a budú nám ponúknuté príležitosti, ktoré nám svet nemôže poskytnúť. Ježiš sa pozerá dozadu a učí opierať sa o živé a účinné slovo. Ježišov výsluch sa začal, a to pred ľuďmi. Úmysel srdca je zjavný namiesto nájdania zmyslu života. Zákonníci pre Ježišovu obľúbenosť sa neodvážili zasiahnuť. Oni skúšajú právny proces. Ježiš od začiatku si všímal ľudí, a ľudia si všímali že On má nejakú zvláštnu moc. Učil mocne, jeho slovo malo moc, mal moc nad dušami a nárokuje si pre seba moc odpúšťať hriechy (Lk 4,32. 36; 5,24). Na druhej strane bol podozrivý i z toho, že prijal diabolskú moc. Logická otázka: Aký je Ježišov vzťah s Bohom? Učiť s takou mocou, odpúšťať hriechy, uzdravovať vie len Ježiš. Ježišova otázka je však opodstatnená. Čo sa skrýva za Jeho otázkou? Obvinenie, že títo, neveria v Jána Krstiteľa. Ich odpoveď nevedia, odkiaľ pochádza Jánov krst, ich prezrádza. Mlčanie a záporný prístup odhaľuje pravdu: Ani jedného neprijímajú (7,29-35). Ježiš tak odhaľuje zámer ich srdc: oni nechceli počuť ani Jána Krstiteľa, ani Ježiša nechcú počúvať, pritom Ježiš a Ján Krstiteľ zvestovali evanjelium. Odmietajú pravdu. Nezaujímajú ich pravda, ale to, aké je ich výsadné postavenie a ako si dokážu udržať svoju mocenskú pozíciu. Vyhybali výzve Jána Krstiteľa k pokániu tak ako sa vyhybajú pred Ježišovým evanjeliom. Nevedia, čo činia. Odmietli spásu na úkor vlastnej moci. Odmietli život na úkor mocenských pozícií. Odmietli, pretože sa odvolávajú na to, čo Ježiš vykonal. Otázka Ježišova si vyžaduje rozhodnutie, a Ježiš na ich otázku neodpovedá. Zákonníkmi, veľkňazmi a staršími odmietnutý Kristus a odmietavý Kráľ, Ktorý potrebuje počuť slovo pokánia: „Zmiluj sa nado mnou!“ Bez toho každý prístup je zatarasovaný. Srdce musí byť úprimné. *„Stvor mi čisté srdce, Bože, obnov vo mne pevného ducha!“ (Ž 51,12)* Srdce, ktoré sa pridrižiava vlastného riadenia, mocenských pozícií, to srdce v každom čase odmietne Krista. Kladie si otázky. Robí si nároky na pravdu. Má v sebe pud sebazáchovy, a pritom zavrhnú Kráľa, Pána, odmietne pre svoju malichernosť Krista, Ktorý má moc tvoriť všetko nové. Čo Zachej zakúsil na začiatku 19. kapitoly, to veľkňazi, zákonníci a starší radikálne odmietajú.

Dokonca vedome, úmyselne, náročky zakryli pravdu. Spáchali úmyselne trestný čin voči vlastnej osobe. Konali schválne proti Ježišovi. Činili naschvál proti Kráľovi. Just nie tak ako Ježiš, a znalci Písma. Meniť sa? Zveriť sa? To nie. To je absurdné. Moc pevná a stabilná, to áno. Veľmoc pevná a stabilná, to áno. Kristus kraľuje a panuje v tvojom srdci? Bojíš sa alebo žiješ? Cirkev v Sardách počuje Božie Slovo: „*Poznám tvoje skutky; máš meno, že žiješ, ale si mŕtvy. Bdej a posilňuj, čo ostalo, a malo umrieť. Lebo tvoje skutky nepokladám za dostatočné pred svojím Bohom.*“ (Zjav 3,1-2) Vierou prijať Ježišovu moc. Amen.

Modlitba: „Radujte sa z toho, aj keď azda teraz máte ešte nakrátko prejsť zármutkom rozličných skúšok, aby vám vaša vyskúšaná viera, oveľa cennejšia ako pominuteľné zlato, ktoré sa tiež preskúšava ohňom, bola na chválu, slávu a česť pri zjavení Ježiša Krista.“ (IPt 1,6-7)

„Jákoab, spomeň si na tieto veci, Izrael, veď ty si môj služobník. Utvoril som ťa, si mojím služobníkom, Izrael, nezabudnem na teba. Zotriem tvoje zločiny ako oblak a ako mrak tvoje hriechy. Vráť sa ku mne, lebo som ťa vykúpil.“ (Iz 44,21-22).“

„Každý dobrý údel a každý dokonalý dar pochádza zhora od Otca svetiel, v ktorom niet premeny ani tieňa zmeny. Zo svojej vôle nás splodil slovom pravdy, aby sme boli ako prvotina jeho stvorenia.“ (Jk 1,17-18)

„Na svojom lôžku myslím na teba, pri výmene stráži o tebe rozjímam. Veď si mi pomáhal, v tóni tvojich krídel môžem plesať. K tebe sa duša privinula, tvoja pravica ma podopiera.“ (Ž 63,7-9)

„Blahoslavení hladní a smädní po spravodlivosti, lebo oni budú nasýtení.“ (Mt 5,6)

„Pane, žijem, lebo moje srdce dôveruje tebe, len v tom je život môjho ducha. Uzdrav ma a dopraj mi žiť!“ (Iz 38,16) **Modlitba Pánova**

Ofera: „Ako k deťom hovorím: Odvďačte sa a aj vy otvorte doširoka svoje srdcia!“ (IIK 6,13)

Požehnanie: „Milosť Pána Ježiša Krista, Božia láska a spoločenstvo Svätého Ducha nech je s vami všetkými!“ (IIK 13,13) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 341: „Ježišu, môj Kráľu...“